

Toate pasarile vor sa zboare

De Pisti Israel

Ce am lasat in urma ? Ce am luat cu noi?

Ani de zile ne-am gandit cum o sa fie si ce o sa fie (incercand sa lasam trecutul si preocupati de prezent, nestiind ce ne asteapta in viitor). Copii fiind, 30 de ani ni se parea o varsta avansata si 50 de ani batrani, 80 de ani nu se luau in considerare

Incet incet incepem sa ne gandim la ce a fost, cum a fost (probabil ca trecutul este departe si viitorul cu surprize e langa noi)! Copiii incep sa-si gaseasca locul si noi incepem sa traim prezentul preocupati de trecut, nestiind ce ne asteapta in viitor (tineri nu vom mai fi!).

Copilaria, scoala, facultatea, tineretea si maturitatea, plecarea, adaptarea la un sistem de viata nou si atit de deosebit de ceea ce am cunoscut inainte, construirea familiei, un conglomerat de amintiri care se amesteca unele cu altele !

Prieteni din copilarie, prieteni din studentie, prieteni din trecut, prieteni din prezent, amintiri vechi, amintiri comune! Prin anii 70 am vazut un film in care prizonierii (de razboi) au construit un planor sa poata evada! Mult timp am cautat sa aflu cum se construiesc un avion... (Doru Lambridis a gasit o motoreta Carpati, altii au invatat sa inoate...)

05.06.1949 Copilaria, adolescenta - Beius, Stana de Vale, studentia la Timisoara, Borsec - Aura, nunta la Sinagoga Mare, medic stomatolog - Rosia, Pitesti, acte depuse, pregatiri - dl Bonea, prelucrari si discutii, griji, frica, in curind pasarile vor zbura (Avgar), invitat la comitetul judetean - camera cu ceas - demisia, excursie Maramures-Cerga, Macabi Tel-Aviv -Dinamo in Bucuresti, sectia de pasapoarte Bucuresti, ultimul revelion in Romania, zbor Tarom, Aura varsa totul, am ajuns. 07.01.1977

In cateva randuri - 27 de ani !

Ce am lasat?

Parinti tristi, tara trista, iarna cu zapada, prieteni tristi (care raman), prieteni veseli (care pleaca), profiterol, canasta, Casa Universitarilor, Sorin cu opaite, libraria Sadoveanu, consignatia, anticariat, Obor, piata din Beius, tort maresal, fratii Chivu, d-na Weinstein, cravate, tramvai, muntii si copacii, amintiri...

Ce am luat cu noi?

Eu am luat-o pe Aura si o treime din Dalit (Aura era insarcinata in luna a treia, nimeni nu stia!), am luat speranta si dorinta de a realiza, de a construi, dorinta de a ajunge acasa.

Am luat totul in suflet si in valize rosii (chinezesti). Multe lucruri au ramas ascunse, preocupati fiind de prezent si viitorul necunoscut ! Ani de zile nu am vorbit de trecut , preocupat fiind de viitor!

Ce am lasat in urma, ce am luat cu noi?

Ceas care ticaie - amintire din inceputul lui octombrie 1976, in perioada de asteptare a pasaportului, in perioada de lamuriri...

Seara, telefon: sunt convocat la Comitetul judetean Pitesti la ora 8.00.

Dimineata, ora 8.00. Ajung la intrare, se verifica lista, sunt bifat si trimis cu insotitor la etajul 6. Etajul gol, covor verde de-a lungul etajului, o masa, un tovaras, ma intreaba daca am ajuns...

Ma invita sa intru in camera: camera mare, covor verde (tot verde), o masa, un ceas mare, rotund, cu o locomotiva pe perete, (8.10) care ticaie!. Geamul deschis, curte interioara, jos!

"Va rog sa asteptati aici!"

Astept... ceasul ticaie, 3 lampi de neon pe tavan (una aprinsa), covor verde asternut pe parchet, scaun nu este, stau langa masa, ceasul ticaie, ora 9.00, vreau sa ies din camera, usa inchisa...

Timpul trece incet, ceasul ticaie, stau pe masa, fereastra deschisa, nu ma apropiu de fereastra, am rau de inaltime! Timpul trece, trebuie sa fac pipi... Usa inchisa, covor verde, se ridica in colt, verdele capata o culoare inchisa...

Timpul se opreste, urmaresc ceasul cum ticaie, stau pe covorul verde (in celalalt colt).

Adorm, ma trezesc. Ceasul ticaie, ora 14, usa e inchisa, gandurile incep sa alerge in cap!

Am inceput sa numar pasii: 14 intr-o linie, 16 in cealalta, covorul verde este destramat intr-o parte, pe masa pot sa desenez (am un pix in buzunar), aranjez portofelul, am gasit bani marunti si am inceput sa joc cu ei fotbal pe masa, ceasul ticaie, apa nu este (nu-i nimic, postesc). Ceasul ticaie, adorm din nou, ma trezesc, gandurile nu mai alearga, ma uit la ceas, transpir, incep sa numar pasii, ma linistesc, fereastra e deschisa, ceasul ticaie...

Pe un perete e un tablou care nu se misca, pare lipit de zid, ceasul ticaie, fereastra deschisa...

18.55. Usa se deschide, acelasi tovaras intra, tonul glasului schimbat:

"Mai esti aici, ma ? Poti sa pleci!"

Am plecat, am ajuns acasa, dimineata ne-am dus la ambasada si am povestit...

Ne-au sfatuit sa nu mai revin la Pitesti si sa demisionez imediat (pasarile vor zbura in curand !).

Peste o saptamana, intamplator, in locul meu s-a prezentat la cabinetul stomatologic din Combinatul Petro-Chimic Pitesti o doctorita nou repartizata cu acelasi nume cu primarul (tov prim-secretar) din Pitesti!

Am inteles apropoul, insa de atunci am problema cu ceasul care ticaie si covorul verde (creeaza dorinta de pipi...)

<http://www.220.ro/funny/Toate-Pasarile-Vor-Sa-Zboare/7yZHhoX419/>